

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **R. T.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2022, čj. PPR-14867-10/ČJ-2019-990115, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2023, čj. 17 A 46/2022-54, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení o kasační stížnosti se pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2023, čj. 17 A 46/2022-54.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Za účelem odepření vstupu nebo zákazu pobytu na území států schengenského prostoru byl žalobce podle § 154 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění účinném do 30. 7. 2019 (dále „zákon o pobytu cizinců“), označen za nežádoucí osobu a podle § 154 odst. 6 tohoto zákona byl zaevidován do evidence nežádoucích osob (dále „ENO“). V souladu s čl. 24 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. 12. 2006 [pozn. NSS: nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 z 28. 11. 2018, které obsahuje obdobnou relevantní úpravu] byl vložen záznam vztahující se k osobě žalobce též do Schengenském informačním systému II (dále „SIS II“), a to na období od 19. 6. 2017 do 19. 6. 2022.

[2] Dne 16. 4. 2019 podal žalobce žalovanému žádost o sdělení informace o zpracování osobních údajů a jejich výmaz podle § 28 odst. 1 a § 29 odst. 2 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Na základě žádosti žalobce došlo ve smyslu § 155 odst. 1 zákona o pobytu cizinců k opětovnému přezkumu důvodů zařazení žalobce do ENO a SIS II. Žalovaný žádosti žalobce nevyhověl již rozhodnutím z 26. 6. 2019, které Městský soud v Praze rozsudkem z 16. 12. 2021, čj. 6 A 113/2019-36, zrušil z důvodu jeho nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný žalobci opětovně sdělil, že žádosti na výmaz jeho osobních údajů z ENO a SIS II není možné vyhovět. Bylo totiž zjištěno, že stále

existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při pobytu na území České republiky a v ostatních zemích Evropské unie závažným způsobem narušit veřejný pořádek a zároveň ohrozit bezpečnost smluvních států a dalších zájmů. Bližší informace nebylo možné žalobci sdělit s ohledem na § 28 odst. 2 písm. a) zákona o zpracování osobních údajů.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k městskému soudu, který jí opět vyhověl, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud dospěl k závěru, že se žalovaný neřídil závazným právním názorem vysloveným soudem v rušícím rozsudku čj. 6 A 113/2019-36, a nyní napadené rozhodnutí je tak rovněž nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Městský soud žalovaného zavázal, aby v dalším řízení, setrval-li na názoru, že nelze vyhovět žádosti žalobce o výmaz jeho údajů z ENO a SIS II, řádně odůvodnil své rozhodnutí a vypořádal s tvrzeními a argumentací žalobce, jak jsou obsaženy v jeho žádosti a žalobě.

[5] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost v blanketní podobě. S jejím doplněním podala odůvodněný návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že nesouhlasí s názorem městského soudu vyjádřeným v nyní napadeném rozsudku, neboť je přesvědčený, že odůvodnění zrušeného rozhodnutí bylo dostatečné. Nelze proto předpokládat, že by rozhodnutí vydané v dalším řízení doznalo citelnějších změn co do odůvodnění, proč nelze žádosti žalobce vyhovět. Podle stěžovatele by podrobnějším odůvodněním, které vyžaduje městský soud, došlo k odtajnění utajovaných skutečností, což by bylo paradoxní, jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu.

[6] Žalobce ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku navrhl jeho zamítnutí. Uvedl, že není splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, totiž požadavek, aby stěžovatel osvědčil, že nepřiznáním odkladného účinku mu hrozí nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Žalovaná totiž netvrdí ani neosvědčuje nic, co by šlo nazvat újmou.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem.

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že podle § 107 odst. s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek, soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze ve smyslu tohoto ustanovení kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského (městského) soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Správní soudnictví obecně slouží zejména k ochraně veřejných subjektivních práv a institut odkladného účinku žaloby i kasační stížnosti má primárně poskytovat ochranu žalobci (jako účastníku řízení před správním orgánem) před výkonem napadeného rozhodnutí. V zájmu zachování zásady rovnosti v řízení před soudem však Nejvyšší správní soud judikoval, že ani správnímu orgánu nelze odeprít právo domáhat se přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vznik nepoměrně větší újmy na straně správního

pokračování

orgánu však bude z logiky věci mnohem méně častý, než na straně žalobce (usnesení NSS z 2. 5. 2013, čj. 6 As 61/2013-20, body 9 a násl.).

[10] Kromě formální podmínky, jíž je vznesení příslušného návrhu, je tedy pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS z 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, bod 24). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (usnesení NSS z 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32). Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). Nejvyšší správní soud již v minulosti taktéž konstatoval, že *„s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům”* (usnesení rozšířeného senátu z 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49).

[11] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené nejprve zkoumal, zda by stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku mohla vzniknout újma. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nemá žádná veřejná subjektivní práva, která by mohla být ohrožena, bude tvrzenou újmu zpravidla představovat ohrožení důležitého veřejného zájmu. Újmou správního orgánu však nebude ohrožení jakéhokoliv veřejného zájmu, resp. veřejného zájmu v širším slova smyslu, např. zájmu na obecném výběru daní (usnesení rozšířeného senátu NSS čj. 10 Ads 99/2014-58, bod 30). V opačném případě by to totiž *„vedlo k závěru, že odkladný účinek by musel být takovému návrhu přiznán v těchto případech vždy, avšak to je zcela v rozporu s cílem a povahou institutu přiznávání odkladného účinku“* (usnesení NSS z 31. 7. 2012, čj. 1 Afs 67/2012-38, bod 12).

[12] Z návrhu na přiznání odkladného účinku je zjevné, že se stěžovatel, mimo jiné, obává důsledků, které by mohly být respektováním napadeného rozsudku městského soudu způsobeny. V daném případě jde konkrétně o odtajnění informací, které však mají zůstat utajeny. Jedním z hlavních účelů utajení informací je, aby k nim měly zamezeny přístup nepovoláné osoby. Cílem je, aby utajované informace nebyly odtajněny v důsledku toho, že je žalovaný vtělí do odůvodnění svého rozhodnutí, k čemuž jej zavázal městský soud v nyní napadeném rozsudku. Tímto postupem by se informace, jež mají podle názoru žalovaného zůstat utajeny, dostaly na veřejnost a do dispozice žalobce. Tento výsledek závazného právního názoru městského soudu by již nebylo možné zvrátit ani v případě, že by Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl a rozsudek městského soudu zrušil s tím, že rozhodnutí žalovaného bylo v kontextu nyní projednávané věci odůvodněno dostatečně. Předmět sporu by tím fakticky odpadl a přezkum kasační stížnosti by se dostal toliko do roviny akademické úvahy, neboť účelu ochrany utajovaných informací by již nebylo možné (znovu) dosáhnout.

[13] Nejvyšší správní soud považuje tyto důsledky za dostatečně závažné pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Smyslem přiznání odkladného účinku je především snaha zabránit nevratným krokům stěžovatele, po nichž by již nebylo rozhodování kasačního soudu dostatečně účinné (usnesení NSS z 22. 10. 2014, čj. 3 As 188/2014-27, ze 14. 7. 2021, čj. 10 As 241/2021-21, bod 4, a z 31. 8. 2022, čj. 2 As 196/2022-23, bod 6).

[14] Nejvyšší správní soud současně uvádí, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele vznikne žalobci minimální újma spočívající v nutnosti vyčkat na konečné rozhodnutí o kasační stížnosti. Tato újma je nevýznamná oproti újmě, jež by mohla vzniknout odtajněním informací o žalobci, jež mají podle žalovaného zůstat utajeny. Navíc má újma způsobená žalobci jen dočasný charakter do doby, než bude Nejvyšším správním soudem co nejdříve rozhodnuto, zda je či není rozhodnutí žalovaného dostatečně odůvodněno. Nebude-li kasační stížnost důvodná, bude stěžovatel muset postupovat podle napadeného rozsudku městského soudu. Nepřiznáním odkladného účinku v případě úspěšnosti kasační stížnosti přitom může vzniknout újma stěžovateli.

[15] Soud dále neshledal žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ani žalobce žádný takový rozpor netvrdil.

[16] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Učinil tak ve vztahu k napadenému rozsudku, v důsledku čehož až do právní moci rozhodnutí o kasační stížnosti dochází k plnému pozastavení účinků rozsudku městského soudu.

[17] Zbývá doplnit, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku je rozhodnutím dočasné povahy a nelze z něj jakkoli předjímat budoucí meritorní rozhodnutí o podané kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS). Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 1. září 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu